

staaet af noget, som er sagt mig underhaanden —, at Tanken skulde være, at den Procent, hvormed Skatten opkræves, skulde fastsættes efter Fradraget, altsaa, hvis der er Tale om at beskatte 3,200 Kr., fradrages 3,000 Kr., saa at Skatten kun betales af 200 Kr., og man skulde saa anvende den lave Sats, som passer ved 200 Kr., paa dette Beløb. Men saaledes som Paragraffen er affattet — og jeg maa tro, at det vel kan læses i den, det er i alt Fald Hensigten. —, skal den Procentsats, som anvendes, være den, der gælder for 3,200 Kr., men den skal kun anvendes paa de 200 Kr.

Jeg vil nu haabe, at de forskellige Udtalelser, som er fremsatte af ærede Medlemmer af Venstre efter Ordførernes Taler, maa være Udtryk for, at det dog vil lykkes, naar Venstre har tænkt noget nærmere over Sagen, at komme lidt længere frem, end man havde Haab om efter de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem fra Vemminge (Jensen-Sønderup), og da navnlig efter de forfærdelige Udtalelser, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) er fremkommet med; thi ellers vilde det virkelig se meget beklageligt ud — de ærede Medlemmers Partifæller har jo en afgørende Indflydelse i Landstinget —, saa vilde det se daarligt ud for en god Dyrtilslov i denne Vinter. Det ærede Medlem fra Assens sagde til mig, at jeg var stærk i at danne Slagord og anførte en Udtalelse, han mente, jeg skulde have opfundet. Det er nu ingenlunde min Opfindelse, thi det er ofte udtalt før, at det gælder om, at disse Dyrtilsforanstaltninger ikke faar en Almissekarakter. Jeg har kun gentaget, at det er særdeles ønskeligt, at de prisregulerende Foranstaltninger, som denne overmaade strenge Dyrtil har gjort nødvendige, i saa høj Grad som muligt lægges saaledes, at de ikke inddrager større og større Dele af Befolkningen under et Hjælpeprincip, men at alle forstaaer, at Foranstaltningernes Hensigt er at tilvejebringe et rimeligere og retfærdigere Prisniveau. Det Prisniveau, som findes her i Landet, er nemlig ikke retfærdigt; det er fremkaldt ved forskellige Forhold, som Staten og Kommunerne maa kæmpe imod, og det gælder om at give selve Prisniveauet en retfærdigere Karakter. Til Bestræbelserne herfor yder dette Lovforslag et Supplement, og det vilde være yderst beklageligt, om Venstre vilde nægte at yde det Supplement, som Lovforslaget byder.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: Af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg nøjes med en kort Bemærkning. Jeg skal først til det ærede Medlem fra Vemminge (Jensen-Sønderup), som ikke kunde forstaa mine Udtalelser i Gaar, bemærke, at det turde muligvis være det ærede Medlems Fejl og ikke min. Mine Udtalelser kunde ikke misforstaaes. Jeg var fuldt vel klar over, at de 15 Kr. ikke udvides efter § 1, men at de med Hensyn til Refusionen af de $\frac{2}{3}$ fra Statskassen udvides med 9 Kr., saa at den Hjælp, som nu kan ydes, udvides fra 15 til 24 Kr. med Refusion af $\frac{2}{3}$ af Statskassen. Jeg skal ikke komme ind paa de Udtalelser af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), som jeg allerede omtalte i Gaar, men jeg vil gerne om Spørgsmaalet om den retfærdige Ligning af de Beløb, der nødvendigvis kræves til Gennemførelsen af disse Foranstaltninger, henlede Opmærksomheden paa, hvad en af Venstres betydelige Mænd, afdøde Folketingsmand P. Th. Nielsen, har sagt angaaende det Spørgsmaal, hvorledes Pengene skulde skaffes til Veje til Regulering af disse Forhold. Han udtalte paa et Møde i 1915: „Skal man have en retfærdig Ordning paa dette Omraade, maa man lægge Byrden over paa samtlige Skatteborgere og lade dem bære den saa vidt muligt i Forhold til deres økonomiske Evne. Det er Retfærdighed, det andet er Uretfærdighed“. Ja, vi vil netop have Byrden lagt over paa samtlige Skatteborgere, ikke saaledes, at de mest velhavende kan samle sig i Kolonier som Raager ude i Skattelejlene omkring København. Nej, vi vil have, at de skal beskattes i Forhold til deres Evne uden Hensyn til, hvor de bor. Det saa meget omtalte kommunale Selvstyre, der giver sig Udslag i, at man saaledes kan dække sig og slippe fri for Skatten, det er et kommunalt Selvstyre, som er i Strid med Retfærdigheden; derfor bør det snarest muligt ændres, og man bør medvirke til, at dette Forhold ogsaa under den bestaaende Lovgivning bliver saa lidet virkningsfuldt som vel muligt. Det vil jeg i alt Fald være med til, selv om jeg naturligvis er klar over, at Spørgsmaalet om den endelige, retfærdige Ordning paa dette Omraade ikke afgøres ved dette Lovforslag, men i en Skattelov, som vi forhaabentlig, saa snart vi kommer ind i